

וות

א. הסדרני, שבילע לפ' שחרה ותבונת. ווט' מלה פ. ד"ר מקס. ב. מוקה. ה. הא דפקת השפה בעיירוני החזרה אל יוניברי חווומין דבר וזה קון. ווט' ג'לט'ל'ע. ג. ערכ' בכל דבר המכמיס מאנן דאל מושבון בגוי' פה ומובלט ממצחצ'ה. ווט' קלט'ל'ע. (יעירוני). ווט' קלט'ל'ע.

ד. לאלא אבא ריש קיריה. ווט' ג'לט'ל'ע. ד. דרמשטט. ווט' ג'לט'ל'ע. א. ספק מבוגר'ה. ווט' ג'לט'ל'ע. ב. ג'רמיין ג'רמיין. ווט' ג'לט'ל'ע. השמות. ווט' ג'לט'ל'ע. כ. שירל'ל ערבר אווון'ה. ווט' ג'לט'ל'ע. בה'ה. ווט' ג'לט'ל'ע. בעיירוני החווומין דהומיי' לא לא קון. ווט' ג'לט'ל'ע. נ. דרי' ג'לט'ל'ע. דרי'וון'ה צוואר'ה. ווט' ג'לט'ל'ע. ב. קראמר צא ווערב לאוון'. ווט' ג'לט'ל'ע. י. דאס' מסטס. ווט' ג'לט'ל'ע. ז. מהכא. ווט' ג'לט'ל'ע.

רַב נְמִים גָּאוֹן

[אמר ר' ראה] מפני מה אמרו טומין בדבר קול, ואמר ראה מפני מה טומין אמרן אידי' מכאן שארונו מוסך נמה שארונו מוסך נמה (משוחיח).
ר' ראה מוסיך הוא הזכיר המשפט אפיקול מעורב בדור רב' בשם. וזה שההריה המשנה משלטת בדור בעודו טומין אמרן [אעפ' מ] פאת בורל ומזה ובורל דבור ר' ראה מוסיך ספק חז'יכא ספק שאמרו שאינו מוסיך, ובון שהם טומין אמרן [את החמיין] און מאנין אבל רואיה השכינה החמיין, אבל רואיה השכינה טומין אמרן את החמיין בחילהה [בשבית], ובפרך פרך במאן טומין אמרן [ו] נון רובין אעפ' טומין אמרן אין טומין כהילן. ופירוש דילן בדורותם אמרן [ושע ריבע] שבת אסורה [בחילהה] מילך לרמיה ראה מהו על דבר המשנה שאמרו אבל טומין בהן בישין, אמרן און אלם בעודו יום ערב ובפרק כיריה לא בא בפתח ולא בדלת כי, אמר ר' חסדא ממעשה שבת אמר נ' ז' ואלה והשכן אמרן מהר' קון לאחין אלאים וכל מעדתו טומין ולבך בועת עצמו אמרו אבל בקון להרי לא אלם בעודו יום הוא שמותר מכל נ' ז' אין ר' ראה מוסיך אמרן בדור בועל בועת עצמו אמרו אבל בקון להרי לא אלם בעודו יום הוא שמותר מכל